

Література:

1. Деловой туризм [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.tiernaropjat.tk/news/sushhnos-156.html>. – Заглавие с экрана.
2. Сущность и значение делового туризма [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://studbooks.net/645219/turizm/suschnost_znachenie_delovo_go_turizma. – Заглавие с экрана.
3. SMIDA [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://smida.gov.ua>. – Заглавие с экрана.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ТА РАЦІОНАЛЬНІСТЬ ПРИЙНЯТТЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ РІШЕНЬ

Близнюк А.О., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Прийняття рішень, так як і обмін інформацією, являється складовою кожної управлінської діяльності. Тому в необхідності прийняття рішень – складних і простих, важливих і другорядних – полягає суть процесу управління.

Прийняття управлінських рішень – визначальний процес управлінської діяльності, тощо що він створює напрямки діяльності підприємства та окремих її працівників. Робота з прийняття управлінських рішень потребує від менеджерів високого рівня компетентності, значних затрат часу, енергії, досвіду.

Вона передбачає також високий рівень відповідальності, оскільки для здійснення прийнятих рішень у життя необхідно забезпечити ефективну та злагоджену роботу всього організаційного механізму.

Ефективна діяльність підприємства в умовах ринкової економіки вимагає зміцнення і розширення конкурентної позиції. Підвищити конкурентоспроможність виготовленої продукції та вдосконалити виробництво можливо тільки у випадку залучення необхідного обсягу інвестицій. При фінансуванні інвестицій основну увагу спрямовують на оцінку інвестиційного вибору за умови існування припущення, що використання теоретично коректних методів безпосередньо призводить до оптимального інвестиційного вибору і, таким чином, максимізує прибуток підприємства.

Вітчизняні підприємства відчувають гостру нестачу інвестиційних ресурсів для забезпечення сталого економічного зростання. Інвестиційні рішення на підприємстві фінансуються здебільше за власні кошти підприємства. Обмеженість таких коштів є очевидною, тому тільки раціональне їх використання завдяки прийняттю оптимальних інвестиційних рішень дасть змогу вітчизняним підприємствам забезпечити стійку життєдіяльність.

Вітчизняні інвестори, приймаючи рішення, через недостатню некомпетентність спираються переважно на попередній досвід, але є й деякі інвестори, що можуть провести системне обґрунтування інвестиційних рішень. Вибір інвестиційного рішення з множини альтернативних рішень полягає у

пошуку найкращої для даного підприємства альтернативи. З впевненістю можна сказати, що при оцінці інвестиційних проектів для інвестора найбільш важливими є лише два показники: очікувана ставка дохідності і ступінь ризику.

Практично всі дослідники поділяють інвестиційний процес на три етапи:

- передінвестиційну стадію, в процесі якої розробляються варіанти альтернативних інвестиційних рішень, проводиться їх оцінка і приймається до реалізації конкретний їх варіант;
- інвестиційну стадію, у процесі якої здійснюється безпосередня реалізація ухваленого інвестиційного рішення;
- постінвестиційну стадію, у процесі якої забезпечується контроль за досягненням передбачених параметрів інвестиційних рішень у процесі експлуатації об'єкта інвестування [1, 2, 3].

Ефективна діяльність підприємства в умовах ринкової економіки вимагає зміцнення і розширення конкурентної позиції. Підвищити конкурентоспроможність виготовленої продукції та вдосконалити виробництво можливо тільки у випадку залучення необхідного обсягу інвестицій. При фінансуванні інвестицій основну увагу спрямовують на оцінку інвестиційного вибору за умови існування припущення, що використання теоретично коректних методів безпосередньо призводить до оптимального інвестиційного вибору і, таким чином, максимізує прибуток підприємства.

Література:

1. Гайдис Н.М. Інвестування / Гайдис Н.М. – Львів: Львівський банківський інститут НБУ, 2002. – 271 с.
2. Дука А.П. Теорія та практика інвестиційної діяльності. Інвестування / Дука А.П. – К.: Каравела, 2007. – 424 с.
3. Майорова Т.В. Інвестиційна діяльність / Майорова Т. В. – К.: ЦУЛ, 2004. – 376 с.

ПРЯМІ ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ В ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ ЯК ЕЛЕМЕНТ РОЗВИТКУ КРАЇНИ

*Болотова Т.М., к.е.н, доцент,
Крюкова О.М., к.е.н, доцент,
Кетова Т.Б.*

Харківський торгівельно-економічний коледж КНТЕУ

Одним з елементів контролю інвестора над одержувачем інвестицій та його господарськими операціями, є ПІІ, або прямі іноземні інвестиції.

Інвестиції, з точки зору економіки – кошти, що направляються на досягнення цілей, а не на споживання. При цьому не треба забувати, що при інвестуванні капіталу однієї країни в іншу країну, капітал може бути різного виду: фізичний капітал, який застосовується для покупки або модернізації будівель, машин і обладнання, або для розвитку інфраструктури країни або